

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 15/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 37

Những lời dạy của Hòa Thượng như kim chỉ nam, như la bàn giúp chúng ta có định hướng cho cuộc đời, giúp chuyển hải trình của chúng ta đến được bến bờ giải thoát. Tết năm nay, một số người nói với tôi, nếu họ không được tiếp nhận giáo huấn của Hòa Thượng thì bây giờ họ không biết là họ sẽ như thế nào. Nếu tôi không được nghe sự dạy bảo của Hòa Thượng thì tôi chắc cũng đã “*xanh cỏ*”, trước đây, tôi thường ăn nhậu, trong cuộc sống, tôi luôn muốn mình phải là số một.

Khi tôi bắt đầu đi dạy tiếng Hán, bài học đầu tiên trong “*Nhi Đồng Học Phật*” chỉ dài khoảng năm mươi chữ nhưng tôi chỉ đọc được khoảng hai phần ba nội dung, tôi đọc những bài đầu tiên trong “*Nhi Đồng Học Phật*” khi tôi vừa đi dự những buổi tiệc về. Từ ngày tôi bắt đầu tu tập, tôi miệt mài học tập nên tôi chuyển đổi rất nhanh, mọi việc diễn ra tương đối thuận lợi.

Thánh Hiền xưa nói: “*Cuộc đời chúng ta cần có một tấm gương*”. Chúng ta hướng đến tấm gương học tập giống như người thủy thủ đi biển cần có la bàn chỉ phương hướng. Người thủy thủ đi biển mà không có la bàn thì họ sẽ thường nhìn thấy ảo ảnh, họ tưởng rằng mình sắp vào đến đất liền. Trong hải trình cuộc đời của mình, chúng ta cũng gặp rất nhiều ảo ảnh, những ảo ảnh này do chúng ta vọng tưởng hay do người khác mê hoặc chúng ta. Chúng ta may mắn vì chúng ta có Phật Bồ Tát, có Thánh Hiền, có những tấm gương đức hạnh để chúng ta hướng đến, nỗ lực noi theo. Nếu chúng ta sống trong giàu sang nhưng tâm chúng ta không có chỗ để nương tựa thì chúng ta sẽ sống trong đau khổ, bí bách.

Thời gian gần đây, tôi có thể đi vào giấc ngủ rất nhanh, đây là vì tôi không lo nghĩ nhiều về những việc đang diễn ra. Chúng ta chỉ khởi tâm động niệm vì người thì tâm của chúng ta tự nhiên sẽ an. Nếu chúng ta vì mình lo nghĩ, sợ được sợ mất thì chúng ta sẽ luôn bất an. Bài học hôm qua, Hòa Thượng nhắc chúng ta phải cẩn trọng, gần gũi bậc quân tử, xa lánh kẻ tiểu nhân, người quân tử luôn vì lợi ích của chúng ta mà lo nghĩ, kẻ tiểu nhân luôn muốn chiếm lợi, lừa gạt chúng ta.

Hôm qua, tôi có hai người bạn đến thăm, tôi mang những thứ mình làm ra để mời và tặng cho họ, mọi người đều rất vui. Chúng ta chỉ cần đối xử với mọi người một cách chân thành, không cần phải “*đàm huyền thuyết diệu*”. Người xưa kể câu chuyện vui, khi một vị Sư phụ đang giảng cho mọi người rằng mọi thứ đều là vô thường thì một học trò

chạy đến nói: “*Thưa Sư phụ, Sư huynh vừa mất!*”. Sư phụ liền nói: “*Vô thường mà con!*”. Khi học trò nói: “*Thưa Sư phụ, xe của Sư phụ bị người khác đâm hỏng!*” thì Sư phụ liền nói: “*Cái này thì phải bồi thường nhe con!*”. Khi có người động đến lợi ích cá nhân của họ thì họ không thể buông xả. Bác Hồ dạy chúng ta phải: “*Chỉ công vô tư*”. Nhiều người chọn lấy đời sống tiện nghi thậm chí muốn chiếm cả tiện nghi của người khác. Chúng ta quán sát xem chúng ta đang là bậc quân tử hay kẻ tiểu nhân? Ở thế gian, rất nhiều người bị lừa tình, lừa tiền mà họ không biết, có người khi nhận ra mình bị lừa thì họ đã tìm đến cái chết. Đây là do họ cảm thấy thần tượng đã sụp đổ, đồng thời tiền và tình đều mất.

Hòa Thượng nói: “*Chỉ cần có một đoàn thể hòa hợp thì đoàn thể đó sẽ cảm động đến người khác. Nếu ở một địa phương có hai, ba đoàn thể hòa hợp, những đoàn thể này tuân thủ “Ngũ Đức”, “Lục Hòa” thì ở địa phương này chánh pháp sẽ cửu trụ*”. “*Ngũ Đức*” là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. “*Lục Hòa*” bao gồm thân hòa đồng trụ, khẩu hòa vô tranh, ý hòa đồng duyệt, kiến hòa đồng giải, giới hòa đồng tu, lợi hòa đồng quân.

Trước đây, tôi không tin Phật vì tôi không chân thật hiểu về giáo huấn của Phật, từ khi được nghe Hòa Thượng dạy, nhìn thấy những việc Hòa Thượng làm, tôi tin Hòa Thượng. Tôi tin Hòa Thượng nên tôi tin Phật. Phật dạy chúng ta bố thí, trong đó: “*Bố thí tiền tài thì có tiền tài*”. Chúng ta không thật tin nên chúng ta không thật làm. Khi tôi nhìn thấy Hòa Thượng làm thì tôi cố gắng làm theo Hòa Thượng, tôi càng làm thì thấy hiệu quả càng rõ ràng, do vậy niềm tin càng thêm vững chắc. Chúng ta học Phật pháp thì chúng ta phải thật làm. Chúng ta muốn chánh pháp cửu trụ ở thế gian thì chúng ta không cần in nhiều Kinh sách, không cần nói nhiều lời hay mà chúng ta phải thật làm. Chúng ta thật làm theo lời Phật, lời Thánh Hiền, lời những tấm gương đức hạnh dạy thì Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, các tấm gương đức hạnh sẽ cửu trụ ở thế gian. Chúng ta in sách sẽ không có nhiều người đọc, cuốn “*Những tấm gương đức hạnh*” được in rất nhiều bản nhưng số lượng người đọc không nhiều.

Nếu chúng ta ở trong một đoàn thể mà chúng ta có cách nghĩ, cách làm khác mọi người thì chúng ta sẽ phá hoại đoàn thể. Một đoàn thể trên dưới một lòng cùng hướng đến tấm gương của Phật, của Thánh Hiền, cùng hướng đến những tấm gương đức hạnh mà làm thì chắc chắn đoàn thể đó sẽ thành công. Người thế gian đi khắp nơi tìm cầu “*danh vọng lợi dưỡng*”, khi họ thất bại thì họ mới tìm về với những giá trị thật. “*Danh vọng lợi dưỡng*”, tiền bạc, địa vị rồi cũng sẽ tan như bong bóng, giá trị thật của cuộc đời là những thế hệ tiếp theo được nên người.

Chúng ta ở trong một đạo tràng, một đoàn thể thì chúng ta phải tuyệt đối tuân thủ nguyên tắc, phương thức vận hành của đạo tràng, đoàn thể đó. Điều quan trọng là chúng ta phải thật làm mọi việc. Tôi luôn xem trọng mọi việc, khi tôi ở nhà, vườn cây luôn đủ độ ẩm, không có cỏ mọc, nước trong hồ dự trữ, nước lọc luôn đầy đủ. Những việc này tưởng

nhỏ nhưng không nhỏ, đây là do sự tinh tế của chúng ta. Nếu chúng ta không tinh tế, trong hồ không có nước nhưng chúng ta vẫn cắm máy bơm thì máy bơm sẽ bị cháy. Chúng ta tưởng ngày ngày chúng ta tu phước nhưng chúng ta đang ngày ngày tổn hại phước báu vì chúng ta lơ là trong mọi việc. Nhà Phật gọi chúng ta là: “*Kẻ đáng thương!*”.

Hòa Thượng nói: “***Tục ngữ có câu: “Đạo cao nhất trượng, Ma cao nhất xích”. Trong Phật pháp, trong đạo tràng, trong đoàn thể không có sức mạnh là vì mọi người không đoàn kết***”. “Ma” chính là ma chướng, “Ma” không phải là thế lực bên ngoài, là Ma quỷ mà chính là Ma ở trong nội bộ. Nếu mỗi người có cách nghĩ, cách thấy, cách làm riêng thì đoàn thể không thể hòa hợp, sức mạnh của đoàn thể sẽ bị phân tán. Chúng ta hy sinh phụng hiến, chí công vô tư thì đoàn thể sẽ có sức mạnh, đoàn thể có thể làm được mọi việc.

Hôm trước, có một Bồ của một chú làm trong đội cơ sở vật chất mát, sau khi ông mất năm tiếng thì mọi người trong nhà mới phát hiện, sau khi, mọi người đến niệm Phật cho ông 25 tiếng thì cơ thể ông đã mềm. Mọi người đã đoàn kết cùng niệm Phật vì họ mong muốn ông được đến một cảnh giới an lành.

Hòa Thượng nói: “***Khi từ chúng đồng tu đến một đạo tràng, chúng ta chỉ có một yêu cầu với họ đó chính là “Kiến hòa đồng giải”, mọi người trong một đạo tràng phải chuyên nương một bộ Kinh, chí đồng đạo hợp thì mọi người mới có thể tinh tấn***”. “Kiến” là thấy, cùng hiểu. Ở thế gian, trong một đoàn thể, một tổ chức mọi người phải có cái thấy như nhau. Trước đây, có những người nghe pháp Hòa Thượng, sau đó, họ đi nghe những người khác nên họ đã bỏ tu hành, bỏ ăn chay. Những người này nhìn thấy sự chuyên nhất, chuyên tâm của chúng ta thì họ cũng vẫn kính trọng chúng ta.

Có những người trước đây đi theo tôi, họ muốn chuyển tiền hỗ trợ tôi nhưng tôi nói tôi không cần, khi nào có việc thì tôi sẽ bảo họ làm. Hiện tại, những người này tuy không còn tu hành nhưng gặp tôi họ vẫn cung kính cúi chào. Trước đây, có người nói, họ muốn sáng tác bài hát để ca ngợi tôi, tôi nói, họ chỉ cần sáng tác bài hát ca ngợi Phật Bồ Tát, những tấm gương đức hạnh, Cha Mẹ, Thầy Cô không cần phải ca ngợi tôi. Một thời gian sau, người này không còn tu hành nữa, họ đã bỏ vợ con đi theo người khác, những đứa trẻ thiếu tình Cha, tình Mẹ sẽ là mầm mống của sự động loạn xã hội.

Hòa Thượng nói: “***Ở thế gian mỗi người có sở thích khác nhau, chúng ta nên tôn trọng, không bài bác họ. Đồng tu trong một đạo tràng phải chân thật có “cộng thức”. Các đồng tu đến một đạo tràng thì phải cùng nhau xây dựng đạo tràng trên nền tảng cùng hiểu, cùng làm, mọi người nhất định phải cùng xây dựng đạo tràng trên nền tảng “Ngũ Đức”, “Lục Hòa”. “Cộng thức” là cùng nhau hiểu, cùng nhau tu hành trên một nền tảng. Nền tảng của chúng ta chính là niệm Phật cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, trong đời nhân xử thế tiếp vật nền tảng của chúng ta chính là chuẩn mực của Thánh Hiền. Chúng ta mang chuẩn mực Thánh Hiền phổ cập đến tất cả mọi người, với những người hữu duyên, muốn nghe Phật pháp thì chúng ta mới nói Phật***”.

pháp. Một số người thường muốn khoe khoang mình là người tu học Phật pháp nhưng cách làm của họ không giống người học Phật pháp.

Hòa Thượng không “*đàm huyền thuyết diệu*”, Ngài chỉ nói những lời chân thật đây chính là chánh pháp. Có những người chỉ nói cảnh giới của Phật, đặc biệt là cảnh giới của A-La-Hán, cảm ứng thần thông để mê hoặc người. Chúng ta đạt được “*Ngũ Đức*” ở mức trên 50% thì chúng ta sẽ cảm nhận được rất nhiều điều kỳ diệu. Tết năm nay, chúng ta đã làm được hàng ngàn chiếc bánh để tặng, đây chính là sự kỳ diệu.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta, trong đạo tràng, đoàn thể, tổ chức nào cũng đều có chương ngại, chương ngại bên ngoài ít, chương ngại từ trong nội tại nhiều. Trong nhà Phật nói: “*Trùng Sư tử nhục*”. Trong rừng không có mãnh thú nào mạnh hơn con sư tử, chỉ có con rệp ở trên thân Sư tử mới có thể cắn được nó. Trong một đoàn thể, mọi người phải “*kiến hòa đồng giải*”, trong một đạo tràng mọi người phải tuân thủ một bộ “*Kinh Vô Lượng Thọ*”. Một đoàn thể không đoàn kết, không hòa hợp thì sẽ dần bị tan rã.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!